

træffes i god Tro, som den her omhandlede Paragraf vil ramme. En til Paragraffen meget nær svarende Bestemmelse findes i Preussens Ekspropriationslov af 11. Juni 1874.

ad § 18. De i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser er i Hovedsagen svarende til Bestemmelserne i Bgl. 89, § 11, idet dog den i sidstnævnte Lov ved Ordene: »en ikke eller kun til Dels bebygget Vej eller Gade« gjorde Indskrænkning i Magistratens Ret er udeladt. Indskrænkningen medfører nemlig, at nu næsten ingen Gade kan udvides i hele sin Udstrækning i Henhold til nævnte Paragraf, thi efter at Paragraffen er benyttet overfor de fleste Grunde ved en Gade, kan denne være fuldt bebygget (altsaa ikke »kun til Dels bebygget«) med et eller nogle enkelte Huse springende langt frem, og skal saa endelig det sidste eller et af de sidste fremspringende Huse erstattes med et nyt, kan Paragraffens Bestemmelse ikke komme til Anvendelse. Paa den anden Side har Udvalget fundet det rigtigt at indskrænke Bestemmelsens Gyldighedsomraade rent lokalt, fordi dens Gennemførelse i den gamle By med dennes mange smalle Gader og dyre Byggegrunde vilde kunne ramme meget haardt. Ogsaa tidsmæssig er der foreslaaet en Indskrænkning; Gader, der er anlagte efter Lovens Ikrafttræden og efter fornøden Overvejelse har faaet en Bredde af f. Eks. 14 m, bør ikke nogle Aar senere af Magistraten kunne forlanges udvidede til 20 m Bredde.

Ved Pass. 2 tages nærmest Sigte paa Forsøg paa en Omgaaen af Lovens Forskrifter; tilsvarende Bestemmelser findes f. Eks. i Münchens Bygge Lov af 29. Juni 1895.

Nogen til Pass. 4 svarende Bestemmelse findes ikke i Bgl. 89, § 11; Udvalget har imidlertid ment, at Billighed talte for den foreslaaede Indrømmelse til Grundejerne.

ad § 19. Det er klart, at en Fristbestemmelse for Gadeanlægs virkelige Udførelse har ikke ringe Betydning for Byens Borgere i Almindelighed; men navnlig vil det let ses — f. Eks. ved Betragtning af Bestemmelserne i § 16 — at den økonomiske Betydning deraf kan være overordentlig stor for de i Anlægene direkte interesserede Grundejere. Udvalget har derfor ment, at Beslutning om Gadeanlægs Udførelse som Regel bør træffes af den samlede Kommunalbestyrelse og endda saaledes, at der gives Mulighed for Appel til vedkommende Ministerium, naar Kommunalbestyrelsen vil ændre en engang truffen Beslutning paa det her omhandlede Omraade (Pass. 6).

Paragraffen indeholder dog fornødne Bestemmelser om de særlige Tilfælde, hvor Ingen kan have Interesse i, at et saa stort Apparat, som ovenfor antydet, sættes i Scene.

ad § 20. Medens der ved Gade-L. 57, § 9, først gives Kommunalbestyrelsen Ret til at give Navn til en Gade, naar denne erklæres for offentlig, faar Kommunalbestyrelsen efter nærværende Paragraf denne Ret paa et ofte meget tidligere Tidspunkt. Det er en Ændring, der er af ren praktisk Betydning, og som næppe vil støde an mod private Interesser, da det sikkert tør antages, at Kommunalbestyrelsen i Fremtiden ligesom nu vil tage ethvert rimeligt Hensyn til Ønsker om Gaders Benævnelse, der maatte fremkomme fra de paagældende Ejere.

ad § 21. Bestemmelserne i denne Paragraf vil ventelig i visse Tilfælde kunne gøre Nytte, f. Eks. naar der er Tale om Omlægning af et offentligt Haveanlægs Grænser, Afgivelser af Arealer til Gader o. s. v.

ad § 22. Bestemmelsen i denne Paragraf vil kunne faa Betydning ved Opgørelsen af retslige Tvivlsspørgsmaal.

ad § 23. De i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser er i alt væsentligt i Overensstemmelse med de Regler, der nu følges ved private Gaders Anlæg. Paragraffen indeholder altsaa intet Nyt; men Udvalget har ment, at det var hensigtsmæssigt, at disse Regler blev fikserede ved Lov.

ad § 24. Det vil ses, hvorledes Bestemmelserne i denne Paragraf er nogenlunde parallelløbende med Bestemmelserne i § 29, der atter svarer til Bestemmelserne i Gade-L. 57.

ad § 25. Naar Magistraten nu skal approbere Planer for private Gader, fastsætter den i Reglen, som Betingelse for sin Approbation, Forskrifter, der ret nøje svarer til de Bestemmelser, som Udvalget foreslaar at give Lovhjemmel ved nærværende Paragraf, og i Retning af hvilke Begyndelsen af § 8 i Gade-L. 57 kun indeholder en Antydning.

ad § 26. Til de ved denne Paragraf givne almindelige Bestemmelser om private Gaders Vedligeholdelse svarer de i Gade-L. 57, § 8, 2det og 3die Punktum, indeholdte. For at en Gade virkelig skal kunne fungere som saadan, maa det imidlertid nutildags betragtes som nødvendigt, at ikke alene dens Vedligeholdelse i snævrere Forstand, men ogsaa dens Renholdelse og dens Belysning iværksættes paa tilbørlig Maade. Nu indeholder vel Politivedtægten nogle Bestemmelser om private Gaders Renholdelse, men om deres Belysning haves ingen Regler, og Udvalget har derfor foreslaaet Bestemmelser om private Gaders Renholdelse og Belysning optagne i Loven ved Siden af Bestemmelserne om Vedligeholdelsen, hvormed de naturlig hører sammen,